

[Poul Hartling.]

har ikke prøvet på at skildre statsministeren på den måde. Men der bliver altså polemiseret sådan, at man først anbringer modparten i den position, man finder passende, og så siger man: det har jeg jo aldrig sagt. „Det er, som om . . .“ Jeg synes, man skal polemisere imod det, der er sagt, og ikke prøve på at lade, som om jeg har sagt et eller andet, og derefter polemisere imod det. Når statsministeren siger, at vi erkender da, at der er problemer i dansk økonomi, så er vi enige om det; det var dem; jeg ville prøve på at ridse op; jeg tror, situationen er sådan i erhvervslivet, at man ikke skal bagatellisere dansk økonomis problemer.

Når den højtærede minister siger, at beskæftigelsen er holdt, vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at det er tilfældet, og sige, at det er også noget, vi ønsker i højeste grad, men det er også klart, at en svækket økonomi eller en økonomi med en smal margen meget let kan sætte beskæftigelsen i fare.

Når det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger, at der er ikke truffet aftaler, så tager vi det til efterretning. Jeg gør dog opmærksom på, at han selv i sin første tale sagde, at der var i det indenrigspolitiske ikke væsentlige ting, de to parter var uenige om, og derfor kunne man, ja, det står ikke i talen, men jeg forstår, at derfor kunne man holde sig til den protokol, der er udsendt. Men jeg tager det til efterretning.

Jeg bliver vel nødt til at gøre et par bemærkninger også om det, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde et stort nummer ud af, at jeg skulle have sagt: at han havde øvet stærk pression — var det ikke sådan, det hed, spurgte han. Det er altså igen at lægge lidt til. Jeg sagde, han havde øvet pression, men ikke stærk pression, men skal det endelig være, så må jeg jo tage til efterretning, hvad hr. Knud Hertling siger: at der var ingen trusler.

Det ærede medlem hr. Knud Hertling sagde, at han blev nervøs for, at han kunne gøre forskellige mennesker sure, sådan at man kunne få vanskeligheder med at få tingene gennemført i Grønland. Hvem i alverden kan dog have gjort ham nervøs? Eller hvem kan dog have givet ham det indtryk, at der var forskellige mennesker, der kunne blive sure? Så kan man diskutere, om det skal hedde presset eller ikke presset —

det var det udtryk, jeg brugte. Det er rigtigt, at vi fra venstres side i fjor gentagne gange har givet det grønlandske medlem plads i et udvalg på en af venstres stemmer. Det er også rigtigt, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at vi ikke har taget os betalt for det. Det gjorde vi ikke, det var da også en fæl tankegang, at man skulle tage sig betalt for det. Skrækkeligt! Jeg må måske minde om, at der var engang i dette ting en minister, der hed hr. Gam; jeg ved ikke om det ærede medlem hr. Per Hækkerup har glemt ham? . . . Nå, omtrent, men han kan slå op og finde ud af, hvem det var, og også under hvilke omstændigheder socialdemokratiet knyttede ham til sig. Jeg vil gerne sige, at vi har ikke i de aftaler, vi har haft med hr. Knud Hertling, haft nogen som helst politiske aftaler. (Statsministeren [J. O. Krag]: Heller ikke om, at han skulle blive minister?). Heller ikke om det, nej. Næh, det overlader vi til andre. Vi har overhovedet ikke haft nogen form for politiske aftaler, og det kan nemt blive bekræftet. Men vi har sagt, at da en af venstres pladser jo kom i fare ved denne lejlighed, så var det rimeligt at spørge, om han ville lægge sin stemme til for derved også at bevare sin egen plads i Nordisk Råd. Det har vi ikke bedt om i 17 mands udvalgene, for dér behøves det ikke, og dér har vi så sent som i dag indvalgt hr. Knud Hertling på en af venstres pladser. Det er i og for sig en ganske rimelig og almindelig ting ved disse valgforbund.

Det var på baggrund af disse pladser, jeg henvendte mig, siger hr. Per Hækkerup; jeg henvendte mig, fordi vi plejer at give det grønlandske medlem en plads i udvalgene og gerne ville vide, om det stadig skulle være sådan. Jeg må sige, at hvis det er baggrunden for henvendelsen, så er den ikke ført med det diplomati, man kunne have ventet sig, siden det har afstedkommet det resultat, som det har.

Må jeg sige om det dagsordensforslag, som er fremsat, at med hensyn til at bekæmpe inflationen har vi fra venstres side igen og igen peget på, hvor vigtigt det var, hvor afgørende det måtte være for os. Vi har gjort det, da vi i sin tid fik nedsat et antiinflammationsudvalg; vi begærede derefter, da betænkningen forelå, en debat derom, vi fik vedtaget et dagsordensforslag